

9 Οκτωβρίου 2019

Όσιος Μάρκος ο Ασκητής: Τα 200 κεφάλαια για τον Πνευματικό νόμο (μέρος 3ο/5)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

38. Υπάρχει έλεγχος που γίνεται από κακία ή από άμυνα, και άλλος που γίνεται από φόβο Θεού και αγάπη για την αλήθεια.

39. Εκείνον που έπαψε να αμαρτάνει και ήδη μετανοεί, μην τον ελέγχεις πλέον. Αν ισχυρίζεσαι ότι τον ελέγχεις κατά Θεόν, φανέρωσε πρώτα τις δικές σου αμαρτίες.

40. Κάθε αρετής προέλευση είναι ο Θεός, όπως του καθημερινού φωτός ο ήλιος.41.

Όταν κατορθώσεις κάποια αρετή, θυμήσου το Χριστό που είπε: «Χωρίς τη βοήθειά

μου δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα».

42. Τα αιώνια αγαθά θα δοθούν στους ανθρώπους αφού θα υποστούν θλίψεις. Ομοίως και τα κακά σε όσους περνούν με κενοδοξία και ηδονή.

43. Εκείνος που αδικείται από τους ανθρώπους γλυτώνει αμαρτίες και βρίσκει βοήθεια ανάλογη με τη θλίψη.

44. Εκείνος που πιστεύει στο Χριστό που μιλάει για ανταπόδοση, υποφέρει κάθε αδικία πρόθυμα, ανάλογα με την πίστη του.

45. Εκείνος που προσεύχεται για εκείνους που τον αδικούν, χτυπά με ορμή τους δαίμονες. Εκείνος που αντιστέκεται σ' εκείνους που τον αδικούν, πληγώνεται από τους δαίμονες.

46. Καλύτερα να σε αδικούν οι άνθρωποι και όχι οι δαίμονες. Εκείνος που ευαρεστεί τον Κύριο, τους νίκησε και τους δύο.

47. Κάθε καλό έρχεται από τον Κύριο κατ' οικονομίαν. Αυτό διαφεύγει με τρόπο μυστικό από τους αχάριστους και αγνώμονες και σκνηρούς.

48. Κάθε κακία καταλήγει στην απαγορευμένη ηδονή, και κάθε αρετή σε πνευματική παρηγοριά. Όταν επικρατήσει η πρώτη, ερεθίζει τα σχετικά με αυτήν. Αντίστοιχα γίνεται και με τη δεύτερη.

49. Κατηγορία από τους ανθρώπους φέρνει θλίψη στη καρδιά, εξαγνίζει όμως όποιον την υπομένει.

50. Η άγνοια κάνει τον άνθρωπο να αντιλέγει στα ωφέλιμα. Και όταν αποθρασύνεται, αυξάνει την προϋπάρχουσα κακία.

51. Όταν δεν σου συμβαίνει καμιά ζημία, περίμενε θλίψη. Και επειδή πρόκειται να δώσεις λόγο, διώξε την πλεονεξία σου.

52. Όταν αμαρτήσεις κρυφά, μην προσπαθείς να κρυφτείς, επειδή όλα είναι γυμνά και ξεσκεπασμένα στα μάτια του Κυρίου, προς τον Οποίο θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας.

53. Φανέρωνε νοερά τον εαυτό σου στον Κύριο. Γιατί ο άνθρωπος βλέπει στο πρόσωπο, ενώ ο Θεός στην καρδιά.

54. Τίποτε να μην σκέφτεσαι ούτε να κάνεις, χωρίς σκοπό σύμφωνο με το θέλημα του Θεού. Γιατί εκείνος που βαδίζει άσκοπα, ματαιοπονεί.

55. Εκείνος που αμαρτάνει χωρίς κάποια ανάγκη, δύσκολα μετανοεί, γιατί η δικαιοσύνη του Θεού δεν κάνει λάθος.

56. Κάθε λυπηρό περιστατικό φέρνει τη μνήμη του Θεού στον φρόνιμο άνθρωπο και προκαλεί ανάλογη θλίψη σ' εκείνον που λησμονεί το Θεό.

57. Κάθε αθέλητη θλίψη να σου γίνεται αφορμή να θυμάσαι το Θεό, και ποτέ δεν θα σου λείπει αφορμή προς μετάνοια.

58. Η λησμοσύνη μόνη της δεν έχει καμιά δύναμη, αλλά από τη δική μας αμέλεια ισχυροποιείται ανάλογα.

59. Μη λες: «Τι να κάνω; Εγώ δεν θέλω κι όμως (η λησμοσύνη) έρχεται». Επειδή

όταν θυμόσουν το Θεό, δεν έκανες ό,τι όφειλες.

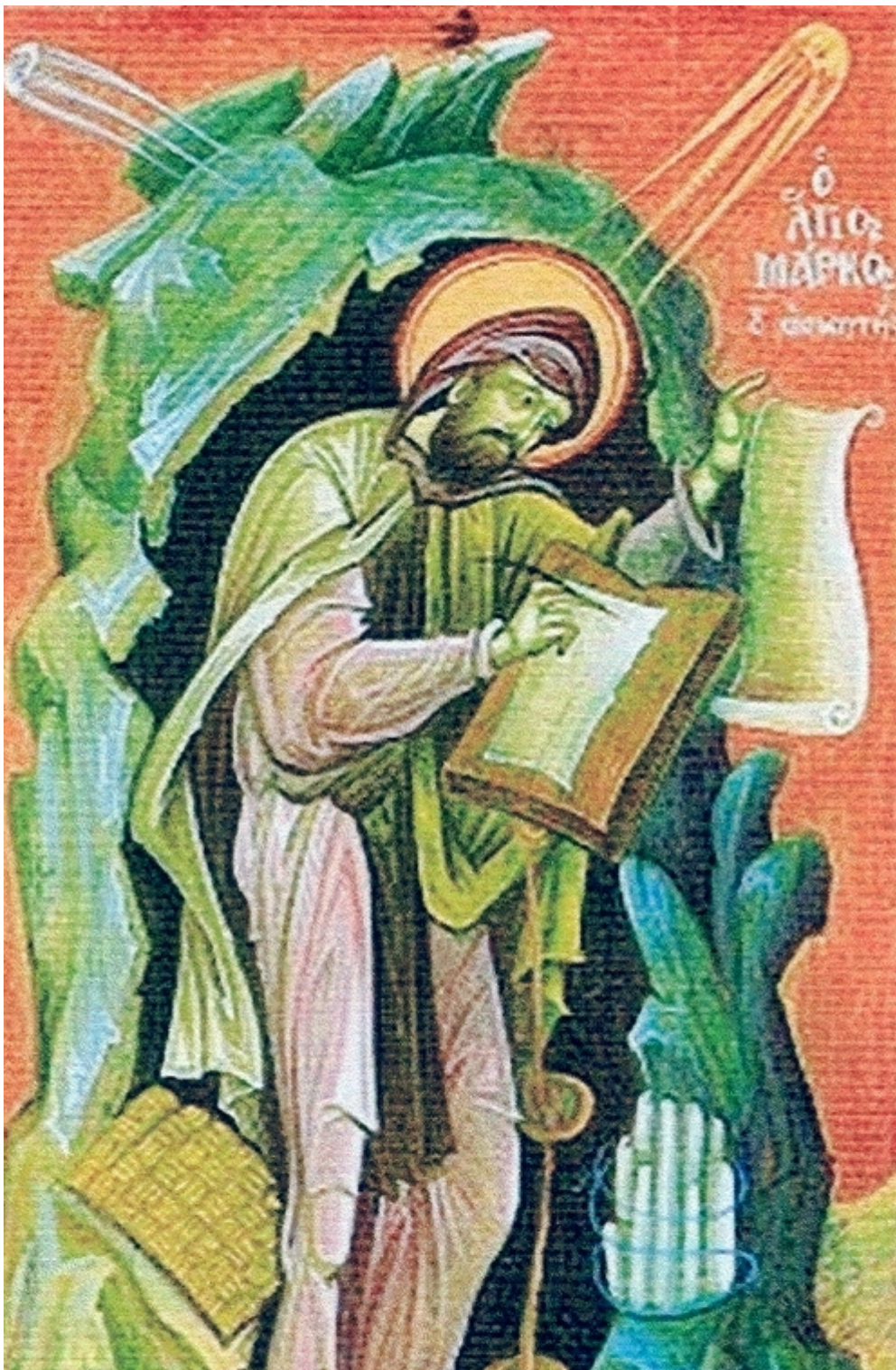
60. Κάνε το καλό που θυμάσαι. Το καλό που δε θυμάσαι θα σου φανερωθεί. Και μην παραδώσεις το νου σου σε άκριτη λησμοσύνη.

61. «Ο άδης και η απώλεια είναι φανερά στον Κύριο», λέει η Γραφή. Αυτά αναφέρονται στην άγνοια και τη λησμοσύνη που αναπτύσσονται στην καρδιά μας.

62. Άδης είναι η άγνοια, γιατί και τα δύο δε φαίνονται. Απώλεια είναι η λησμοσύνη, γιατί χάσαμε κάτι που είχαμε.

63. Εξέταζε τις δικές σου αμαρτίες και όχι του πλησίον σου, και δεν θα διαρπαγεί από τους δαίμονες το νοερό σου εργαστήριο.

64. Η αμέλεια στο να κάνομε όλα τα κατά τη δύναμή μας καλά δύσκολα συγχωρείται. η ελεημοσύνη όμως και η προσευχή επανορθώνουν όσους αμέλησαν να κάνουν το καλό.

65. Κάθε θλίψη κατά Θεόν, είναι έργο ευσέβειας πραγματικό. Γιατί η αληθινή αγάπη δοκιμάζεται από τα αντίθετα.
66. Μην πεις ότι απόκτησες αρετή χωρίς θλίψη. γιατί είναι αδοκίμαστη η αρετή που απόκτησες με άνεση.
67. Κάθε αθέλητης θλίψεως να αναλογίζεσαι το αποτέλεσμα, και θα βρεις σ' αυτό, το σβήσιμο κάποιας αμαρτίας.
68. Πολλές συμβουλές των άλλων μας προσφέρονται για το συμφέρον μας. Για τον καθένα όμως τίποτε δεν είναι καταλληλότερο από τη δική του γνώμη.
69. Αν ζητάς να θεραπευτείς, φρόντισε τη συνείδησή σου και κάνε ό,τι σου λέει, και πολύ θα ωφεληθείς.
70. Τα κρυφά του ανθρώπου τα γνωρίζει ο Θεός και η συνείδηση, και από αυτά τα δύο ας διορθώνεται ο καθένας.
71. Ο άνθρωπος όσα μπορεί, προσπαθεί κατά το θέλημά του. Ο Θεός όμως το αποτέλεσμα των πράξεων του ανθρώπου το φέρνει κατά το δίκαιο.
72. Αν θέλεις να επαινέσαι από τους ανθρώπους χωρίς να έχεις ευθύνη, αγάπησε πρώτα να ελέγχεσαι για τις αμαρτίες σου.
73. Όση ντροπή δεχτεί κανείς με ευχαρίστηση για χάρη της αλήθειας του Χριστού, εκατονταπλάσια θα δοξαστεί από πολλούς. Και είναι καλύτερο κάθε αγαθό να το ενεργεί ο άνθρωπος για χάρη των μελλοντικών αγαθών.
74. Όταν ο άνθρωπος ωφελήσει άνθρωπο με λόγια ή με πράξεις, να σκέφτονται και οι δύο ότι είναι Θεού δωρεά. Εκείνος που δεν το εννοεί αυτό, θα εξουσιαστεί από εκείνον που το εννοεί.
75. Εκείνος που επαινεί τον πλησίον του υποκριτικά, θα τον κατηγορήσει κάποτε και αυτός θα ντραπεί.
76. Εκείνος που δεν γνωρίζει την ενέδρα των εχθρών, εύκολα σφάζεται. κι εκείνος που δεν γνωρίζει τις αιτίες των παθών, εύκολα πέφτει.
77. Από τη φιληδονία έρχεται η αμέλεια και από την αμέλεια η λησμοσύνη των καλών. Γιατί ο Θεός έχει χαρίσει σε όλους τη γνώση εκείνων που μας συμφέρουν.
78. Ο άνθρωπος συμβουλεύει τον πλησίον του, καθώς γνωρίζει. Ο Θεός πάλι ενεργεί σ' αυτόν που ακούει κατά την πίστη του.
79. Είδα αμαθείς και απλούς ανθρώπους που ήταν ταπεινόφρονες στην πράξη, και έγιναν πιο σοφοί από τους σοφούς.
80. Άλλος αμαθής, όταν άκουσε να επαινούνται οι προηγούμενοι, δε μιμήθηκε την ταπεινοφροσύνη τους, αλλά κενοδόξησε για την αμάθειά του κι απόκτησε υπερηφάνεια.
81. Εκείνος που εξευτελίζει τη φρόνηση και καυχιέται για αμάθεια, δεν είναι μόνο αμαθής κατά το λόγο, αλλά και κατά τη γνώση.
82. Όπως άλλο είναι σοφία λόγου και άλλο φρόνηση, έτσι άλλο είναι αμάθεια και άλλο αφροσύνη.
83. Δεν βλάπτει διόλου η αμάθεια των λόγων τον ευλαβέστατο, όπως ούτε η σοφία

των λόγων βλάπτει τον ταπεινόφρονα.

84. Μη λες, δεν γνωρίζω το πρόπον και επομένως δεν αμαρτάνω που δεν το πράττω. Γιατί αν έκανες όσα καλά γνώριζες, θα σου φανερώνονταν στη συνέχεια και τα λοιπά, όπως βλέπεις καθώς προχωρείς το ένα σπίτι μετά το άλλο. Δεν σε συμφέρει πριν εργαστείς τα πρώτα, να μάθεις τα δεύτερα. Επειδή η γνώση φουσκώνει, δηλαδή φέρνει υπερηφάνεια εξαιτίας της αργίας, ενώ η αγάπη οικοδομεί, γιατί υπομένει τα πάντα.

85. Μελέτα τα λόγια της θείας Γραφής με την πράξη και μην επεκτείνεσαι σε πολυλογία, υπερηφανευόμενος για σκέψεις θεωρητικές.

86. Εκείνος που άφησε την πράξη και βασίζεται σε μια απλή γνώση, αντί για δίκοπο μαχαίρι κρατά καλαμένιο ραβδί, το οποίο σε καιρό πολέμου, κατά την Γραφή, θα του τρυπήσει το χέρι και θα μπει μέσα σ' αυτό και θα του βάλει το φυσικό δηλητήριο προτού του το βάλουν οι εχθροί.